

EXPO

ALL FOR LOVE

Rachel Agnew.

'Een kunstenaar, ik zoek een kunstenaar!' denken we wel eens wanneer we in expositie Antwerpen rondlopen. Zo'n kunstenaar van de pure romantiek, eentje die brandt van hartstocht. Eentje die het allesverterende vuur ondergaat, maar zich niet dankzij die passie weet te handhaven. Een kunstenaar-koorddanser, geen kunstenaar annex marketeer. Een Bervoets, geen Delvoye. En kijk eens. 'Eureka', riepen we vandaag uit in de Base Alpha Gallery. 'Gevonden!'

The World Is a Vampire heet het eerste schilderij dat we van Rachel Agnew te zien krijgen. De titel komt van een nummer van The Smashing Pumpkins. Agnew geeft wel vaker titels van muzieknummers aan haar werken. Is dat origineel? Zeker niet. Maar het is gewoon wie Rachel Agnew is: een en al rock-'n-roll. Waarom zou ze dat dan moeten verstoppen? Agnew brengt haar turbulente leven in beeld. We krijgen te zien dat ze geregeld in een ziekenhuis belandt. Op *The World Is a Vampire* wordt ze door tien infusen leeggezogen. Het schilderij is eigenlijk een illustratie. Het zou perfect passen bij een artikelreeks over ziekenhuiskosten. Eigenlijk zouden al haar schilderijen als illustratie kunnen dienen. Agnew gebruikt vaak maar een paar kleuren. Haar figuren neigen naar karikaturen. Haar gebruik van fluokleuren refereert dan weer aan Street Art.

Technisch perfect zijn de doeken van Agnew zeker niet. Maar dat maakt ze ruimschoots goed door de complexiteit ervan. Zelfportret, illustratie, graffiti-kunst: het zit er allemaal in. Bovendien zijn ze ook een levensschets. Van haar overleden vader heeft ze een bordkartonnen exemplaar gemaakt. Daar heeft ze foto's aan vastgemaakt: Rachel met haar kartonnen pa op café, in het reuzenrad, tijdens een parachute-sprong. Is dit stuk papier voor de kunstenares een steun in het dagelijks leven, of is het een meeneembaar geweten? Moeten we hier nu de humor van inzien, of veeleer de tragiek? Vinden we dit waardevol, of eerder exhibitionistisch? Profileert Agnew zich hier als zelfverzekerde vrouw? Of hoort dit bij schilderen als therapie? We weten het niet. Maar het is voor ons lang geleden dat schilderijen zoveel vragen oproepen. En daar draait het toch om?

Op één vraag kunnen we wel antwoorden. Is de openhartigheid van Agnew een marketingtruc? Nee. Dit is doorleefd, tot bijna in het extreme. Hou je van radicale echtheid? Dan weet je de komende weken waar naartoe.

(Ive Van Orshoven)

T.e.m. 25/2. Wo t.e.m. za van 14u tot 18u.
Base-Alpha Gallery, Kattenberg 12, 2140 Borgerhout.
Info: www.basealphagallery.com.

'Dit is wie Rachel Agnew is: een en al rock-'n-roll.'